

Christelijk Weekblad - De bossen buiten Clairvaux, bij de tentoonstelling Stil Even, Zwolle, 2012

In de volledig door eigentijdse kunst ingenomen bovenzaal valt vooral het werk van George Meertens (Stein, 1957) op. Strak bijeen gegroepeerd een zestal doeken die de titel 'Uren' dragen. Daarnaast 'De bossen buiten Clairvaux', een 2-luik van monumentale afmeting, elk 235 x 435 cm, waaraan Meertens meerdere jaren heeft gewerkt.

Aanvankelijk was het werk van George Meertens uiterst rationeel van karakter. In zijn streven naar volledigheid maakte hij zelfs gebruik van computerprogramma's. Perspectief diende kloppend te zijn. Onderwerpen betroffen ondermeer desolate stadscènes, die in zwart/wit werden uitgevoerd. Wanneer zijn werk op dood spoor raakt, volgt een periode waarin hij als mens en als kunstenaar zoekende is. Studie, kloosterretraites en in de natuur verkeren zijn in dit proces belangrijk. In een herbezinning op zijn katholieke 'roots' blijken geloof en kerk tot steun. Een nieuwe fase dient zich geleidelijk in zijn werk aan, wanneer hij spontaniteit en experiment toelaat. Een opvallend ontwikkeling is het loslaten van de figuratie. Kleur wordt nu uitermate belangrijk, de stijl abstracter en de thematiek verandert. Een verkenning middels vele en vlot achtereen gemaakte schetsen laat monumentale olieverven volgen als 'De bossen buiten Clairvaux', die in een langdurig proces tot stand komen. Een 'bouwsel' van kleine toetsen verf in lagen over elkaar aangebracht. Deels weer weggeveegd of afgeschuurd. Waarna het proces van geduldig stapelen van transparante laagjes kleur hervat wordt totdat een ritme van spanning en rust ontstaat dat het totaal in een juiste balans brengt.

In eerste instantie wekt de abstracte beeldtaal van dit tweeluik, mede vanwege de gekozen titel, associaties op met indrukwekkende natuur. Het ruisen van de wind in gebladerte. Het spel van licht en schaduw tussen de takken van machtige bomen. 'n Briesje zorgt voor aangename koelte ervaren op een hete zomerdag. Wie met aandacht blijft kijken, ontdekt dat verwijzingen naar het landschappelijke die in dit werk besloten lijken te liggen allengs van minder belang worden. Het is niet zozeer het enorme formaat van deze schilderijen, hoewel niet onbelangrijk bij de beleving ervan, maar vooral de totale overgave aan kleur(nuances) en structuur die spreekt van een andere werkelijkheid dan de tastbare, zichtbare wereld om ons heen. Dat laat je los komen van alle dagelijkse beslommeringen en voert je naar een stilvallen waardoor ruimte ontstaat om aandachtig te kunnen 'luisteren' naar wat zich in het innerlijk afspeelt.

Liesbeth de Jong